

[Arentoft]

Det er til hr. Gert Petersen vedrørende nuløsningen. Der var tale om landbaserede mellemdistanceraketter, og dobbeltbeslutningen vedrørte de russiske SS-4, SS-5 og SS-20 over for eventuel opstilling af Pershing II og krydsermissiler. De engelske og franske er faktisk først kommet ind i billedet nu her på et senere tidspunkt, de har slet ikke været med inde i billedet før. Hvem der kom først, om det var præsident Reagan eller det var generalsekretær Bresjnev, er for så vidt ligegyldigt. Det interessante er, at de begge to har haft den samme idé, og det giver dog grundlag for, at man kan forhandle.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg glæder mig til at se hr. Arentofts dokumentation engang ved lejlighed for, at Reagan nogen sinde har tilbudt at inddrage samtlige eurostrategiske kernevåben på den vestlige side i forhandlingerne og tilbudt at fjerne dem, inklusive de 400 sprængladninger på Poseidonraketterne, de flybårne og de fransk-britiske. Jeg glæder mig til at se den dokumentation. Hr. Arentoft er ikke i stand til at præstere den.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Ja men nu taler hr. Gert Petersen om eurostrategiske våben. Vi taler om mellemdistancevåben.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Pelle Voigt spurgte mig, om jeg kunne være lidt mere præcis med min påstand om, at Sovjetunionen fortsætter opstillingen af SS-20ere, samtidig med at de påstår, at de har standset opstillingen.

Nu er det vel altid svært over for hr. Pelle Voigt at komme med beviser, som han vil godtage. Hr. Pelle Voigt nævnte selv satellitter. Jeg skal hjertens gerne medvirke til at sætte hr. Pelle Voigt om bord i en satellit, så han selv kan kigge.

Men jeg er i den heldige situation, at jeg i dag kan komme med uddybende oplysninger. Sovjetunionen har for øjeblikket 3 nye SS-20-baser under opførelse i det centrale Sovjetunionen. På basis af disse missilers rækkevidde på 5.000 km vil det være muligt

for raketter fra disse baser at nå NATO-lande på den nordlige og den sydlige flanke. Når de baser er færdige – og det er de formentlig engang i sommerens løb – er man dermed nået op på 378 SS-20-raketter, altså med 1.134 sprænghoveder. Jeg kan tilføje, at da SS-20erne som bekendt er meget bevægelige, meget transportable, kan de fra den østlige del af Sovjetunionen hurtigt bringes i stilling, så de kan ramme mål hvor som helst i NATOs europæiske medlemslande.

Samtidig kan jeg oplyse, at disse tre nye baser efter alt at dømme er forløbere for en yderligere opbygning af SS-20-baser i den centrale del af Sovjetunionen. Så uanset hvad det sovjetiske propagandaapparat på dette punkt har spyet ud, fortsætter opstillingen af SS-20ere. Der er i dag 2½ gang så mange SS-20-raketter, som der var, da NATO i 1979 traf beslutning om dels at modernisere sine mellemdistancevåben for at have en modvægt, dels anvende dette for at gennemtvinge en forhandling om at få fjernet dem.

Dette med truslen som baggrund for forhandlinger er jo blevet et centralt emne i den danske debat, og hr. Gert Petersen har bl.a. i dag udtrykt tvivl om, hvorvidt man kan presse russerne til forhandlingsbordet. Det er noget, der har været inde i debatten i pressen også i de seneste par dage. Der har været sagt, at det er helt forkert, når man går og påstår, at russerne er blevet presset til forhandlingsbordet.

Lad os prøve at gå til en af de vigtigste kilder for en forståelse af, hvad det egentlig er, der er sket. En af de vigtigste kilder må vel være den tidligere forbundskansler Helmut Schmidt, der jo var den åndelige ophavsmænd til dobbeltbeslutningen. Hr. Gert Petersen var så elskværdig at reklamere her fra talerstolen tidligere for en af publikationerne fra det sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg. Jeg kan reklamere her for en anden. Den hedder »De nye kernevåbenmissiler i Europa«.

Heri er afskrevet et interview med Helmut Schmidt i Frankfurter Rundschau den 10. december 1982, altså efter at der var sket regeringsskifte i Vesttyskland, og efter at man i det vesttyske socialdemokrati var begyndt at diskutere deres holdning til dobbeltbeslutningen – et spørgsmål, jeg skal komme tilbage til. Helmut Schmidt siger i dette interview, at